

som ikke har kunnet blive frigjort fra deres hidtidige statsborgerskab.

Jeg husker en russisk kvinde, som havde tilbragt 4 måneder i et russisk fængsel, fordi de russiske myndigheder generede hende grundigt, da hun prøvede. Det endte med, at vi på grund af denne tvangssituation gav hende det dobbelte statsborgerskab, men det er en tvangs- og en nødsituation, der ikke skal være det normale. Det er simpelt hen et brud på hidtidig dansk retspraksis på området, og vi fastholder naturligvis meningen med statsborgerskab.

Kl. 17:37

Formanden:

Hr. Naser Khader.

Kl. 17:37

Naser Khader (NY):

Jeg vil meget gerne have svar på den første del af mit spørgsmål: Er det ikke rimeligt, at danskerne, der bosætter sig i Australien, USA, Canada osv., og opnår statsborgerskab her og deltager i samfundslivet, også kan beholde deres danske statsborgerskab?

Kl. 17:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:37

Søren Krarup (DF):

Nej, det ikke rimeligt, for det er et brud på selve betydningen af statsborgerskab. Jeg sagde jo i min indledning, at de danskere, der udvandrede til f.eks. USA og Argentina, da godt vidste, hvad de gjorde. De søgte nye livsmuligheder, men det betød ikke, at de derfor afbrød forbindelsen til deres gamle land. Vistnok her i efteråret skal jeg på foredragsrejse til de danske i Argentina, men de ved da godt, at de er argentinske statsborgere, for de har respekt for virkeligheden.

Jeg kunne have lyst til – det har jeg ikke gjort, men jeg har egentlig haft meget lyst til at citere Søren Kierkegaard, som skriver i »Øjeblikket«: Vær pjat, og du skal se alle vanskeligheder forsvinde. Gør dig til én den ene dag, til en anden den næste dag og til en tredje den tredje dag, så bliver alting meget nemmere.

Men virkeligheden er ikke så nem.

Kl. 17:38

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Jørgen Poulsen (NY):

Det er rigtigt, som hr. Søren Krarup siger, at ambassadører er et udtryk, man bruger i mange

sammenhænge. Men jeg må dog sige, at den ene efter den anden af de næsten 10.000 mennesker, som har ønsket dobbelt statsborgerskab, fremhæver, hvordan de oplever og hvordan de føler sig som ambassadører for dette land, og mener hr. Søren Krarup, at de følelser, som disse mennesker, der i deres hjerter er gode danskere, har, er fuldstændig forkerte?

Kl. 17:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:39

Søren Krarup (DF):

Jeg vil da ikke bestride, at de pågældende kan have de følelser. Men jeg kalder det for føleri, når det alligevel fører til, at de opgiver det, som følelserne er knyttet til, nemlig det danske statsborgerskab, og hvis jeg skulle bruge et endnu ubehageligere ord, ville jeg kalde det en form for sentimentalitet, som karakteristisk og logisk nok bruges til afpresning i deres gamle land for at opnå det, som jo vil betyde, at deres selvforståelse af det gamle land begynder at gå i opløsning. Det er jo det, Ny Alliances forslag sigter efter, derfor er det slet ikke så uskyldigt, som det ser ud til, og derfor er jeg ubetinget modstander af det.

Kl. 17:39

Formanden:

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 17:39

Jørgen Poulsen (NY):

Så kan jeg jo kun konkludere, at Globaliseringsrådet er et meget sentimentalt råd, idet alle anbefalinger fra Globaliseringsrådet jo netop fremhæver den effekt af og den gode ting, det kan være at give folk dobbelt statsborgerskab, så de kan tilføre vores land den viden, de måtte have fra de lande, hvor de slår sig ned.

Kl. 17:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:40

Søren Krarup (DF):

Globalisering er et af de slagord, der i dag bidrager til at forfalske og forvanske virkeligheden. Hvis man havde respekt for virkeligheden, ville man ikke bruge det så meget. Jeg synes, det kan anvendes, når man taler om erhvervsvirksomheder og handelsfordele osv., men at ville gøre globalisering til et formål for, om man så må sige, den menneskelige omgang i denne verden, er simpelt hen, som Søren Kierkegaard sagde, at gøre sig selv til pjat. Det er ikke noget vi skal